

VÄRLDENS VÄRSTA KUNGAR

Annika Meijer
Sofia Bergström
Johanna Kristiansson

BONNIER
CARLSEN

Imnehåll

Pssst! En del extra svåra ord har vi samlat i en ordlista längst bak i boken. Ord markerade med * kan du hitta där!

Ramses II.....	10
Qin Shi Huangdi.....	22
Caligula.....	34
Heliogabalus.....	42
Henrik VIII.....	52
Gustav Vasa.....	62
Ivan IV.....	74
Karl IX.....	84
Ibrahim I.....	94
Ludvig XVI & Marie-Antoinette.....	104
Ordlista.....	118

**QIN SHI
HUANGDI**
År 221-210 f.Kr.

HELOGABALUS
År 218-222

GUSTAV VASA
År 1523-1560

RAMSES II
År 1279-1213 f.Kr.

CALIGULA
År 37-41

HENRIK VIII
År 1509-1547

Kunglig tidslinje

KARL IX
År 1604-1611

**LUDVIG XVI &
MARIE-ANTOINETTE**
År 1774-1792

IVAN IV
År 1547-1584

IBRAHIM I
År 1640-1648

Ramses II

[Ramm-sess den andre]

År 1279–1213 f.Kr.*

Medan vi här uppe i norr fortfarande gick omkring i pälsar och levde bronsålderns glada dagar var det forntida Egypten en plats för hieroglyfer*, smink och praktfulla pyramider. Efter flera år av krig hade den egyptiske faraon* **Ranses II** äntligen skapat fred med länderna runtomkring. Men var det verkligen frid och fröjd längs Nilens strand...?

User Maat Ra setep en Ra Ramessu mery Amun

Har gått till historien som Ramses

<p>FÖDD ♥</p> <p>År 1303 f.Kr., i Egypten</p>	<p>DÖD †</p> <p>År 1213 f.Kr., begravd i Konungarnas dal i Egypten</p>
<p>DÖDSORSAK</p> <p>Dog av hög ålder, 90 år gammal</p>	
<p>TITEL</p> <p>Farao över Egypten</p>	<p>REGERINGSTID</p> <p>År 1279–1213 f.Kr.</p>
<p>FAMILJ</p> <p>Åtta fruar och minst hundra barn</p>	<p>RESTE FLER ...</p> <p>... STATYER ...</p> <p>... TEMPEL ...</p> <p>... OCH OBELISKER ...</p> <p>... ÖVER SIG SJÄLV ÄN NÅGON ANNAN FARAO.</p>
<p>BAKGRUND</p> <p>I det antika Egypten sågs faraon som en blandning mellan människa och gud. Faraon skulle beundras som en gud, och förväntades också bete sig som en. Innerst inne var kanske Ramses II inte en så hemsk person? Kanske spelade han bara en roll?</p>	
<p>STYRKOR</p> <p>Fredsmäklare, duktig ledare, skitsnygg</p>	
<p>SVAGHETER</p> <p>Skrytsam, självupptagen, fåfång</p>	
<p>LÖGNAKTIG: ☐</p> <p>TROENDE: ☐</p> <p>VIDSKEPLIG: ☐</p> <p>HÅRT ARBETE: ☐</p>	<p>GALA & GLAMOUR: ☐</p> <p>STYRKA (KROPPEN): ☐</p> <p>STYRKA (SINNET): ☐</p> <p>PARANOID: ☐</p>

GILLAR

- » Katter
- » Smink
- » Att gå på spa

GILLAR INTE

- » Skitsnack
- » Latmaskar
- » Fula statyer

Vem kan
tröttna på detta
vackra ansikte?
Jag vill se det
ÖVERALLT!

HÖJDPUNKTER
I KARRIÄREN

Den farao
som suttit längst
på tronen
- 66 år!

Packade
ihop hela huvud-
staden Memfis och
flyttade den

RAMSES

Döpte sedan den
"nya" huvudstaden
efter sig själv

År 1274 f.Kr.

Äntligen hemma!

Det väldiga palatset i huvudstaden Pi-Ramesses ligger stilla i eftermiddagssolen. I väntan på att kvällsbrisen ska blåsa bort ökenhettan har hovet dragit sig tillbaka och ligger nu och halvsover under väldiga, fläktande palmbblad. Alla utom en ...

Ett stort sandmoln rullar över dynerna och stannar inte förrän det når palatset. Ur dammet stiger en mäktig krigare, landets farao Ramses II. Stadsborna som skyndat dit för att se vad som är på gång faller på knä för att tillbe sin ledare, som majestätiskt glider förbi sina undersåtar* utan att ens bevärdiga dem med en blick.

Med en tung suck sjunker han ner på sin tron och viftar till sig en bägare iskallt vin för att släcka törsten.

– Vilken pärs! Men det var det värt, stönar han och tömmer bägaren i ett svep.

Ramses favorithustru, den vackra Nefertari, slår sig ner bredvid sin make och smeker honom kärleksfullt över armen.

– Jaså? Det låter som att min lille gullegubbe vann slaget. Berätta, säger hon mjukt.

Ramses nickar medan han tömmer ännu en bägare och hugger in på fatet med dadlar, fikon och bröd som ställts framför honom. Mellan tuggorna målar han upp en scen från slagfältet som framställer honom som årtusendets krigarkonung:

– De kom i hundratals, nej, jag menar tusentals. Likt en svärm gräshoppor vällde de emot mig. Och där stod jag, ensam i min stridsvagn utanför Kadesh, omringad av fienden, med inget annat än mitt kroksvärd att försvara mig med. När de kom så nära

ÄNNARE AV

BÄSTA HUSTRU

att jag kunde känna stanken från deras håriga kroppar och känna saliven stänka från deras frustande hästar, höjde jag mitt vapen... Och med ett enda kraftfullt hugg spräckte jag en, nej förresten, två – nej jag menar, TIO – av fiendens sköldar. Skräcken lyste i deras ögon, och minst tre stycken – nej, jag menar sju... ttio ... FEM stycken! – kissade på sig, så rädda var de.

Ramses bröstas upp sig och tillägger:

– När jag tänker efter var det nog till och med fler än så. Säkert närmare hundra. Det är svårt att hålla koll när man är så full av kämpaglöd och segervilja. Och nu ligger de där, i hundratal – nej, jag menar TUSENTAL! – och väntar på att guden Anubis ska välkomna dem till sitt dödsrike.

– Oj, det låter ju fruktansvärt! Stackars alla egyptiska mammor som inte får hem sina söner ikväll.

Nefertari tar sig för hjärtat och ser sorgen ut.

